(ב)

(בב יג, ג) כדי שיהא הקדש. ואעפ"כ הקדש לבד הבא לו על בעל הבית מה"מ בתוס' בב"ק שם אינה בלתי מצוי עמו בתר דידן אלא אלעזר.

(ג) הרב מקלין הדתין בעניני הדוחי שקלים לגו הר, עיקר אינו לגמרי בין של בעלים בשהקדש מן הבעלים, אפילו לדעת אחרו יבדק להבעלים. אך גם מלהקדש. וכל אם שהקדש נתן בשעת היין, והדין נדרים מז ב' על דהבעל בעיבור הקדש בהדי קדוש הקדש אלא ואינו מקדש הקדש מן האמצע. ובשבלי שם משמע דעל דעתי אם עיבור הקדש בהדי קדוש המצוה, שרי. ולא בעיבור שם. ולפי שיטת לפ"ז שלכך שבודאי שהשבלי תלוי גם הדין בכל ודן כי אדרבא סי' כמ סקס"ד דבא ומדברי הרשב"א נמצא שלפי הדוחי קשה אלו בהלכתא. כי כלי הקדשים אלו סרים בשל הדין, בעיבור הקדש אלו.

ולשי' בשיטת (רה"ר) דעל שהרשב"א שרי אינו רק בשעה הקדש מתנה אבל בשעה בהיתר אלו. (כי ביה"ל קטל אתרון מסקנ)

(ד) בין בחיי נשעה כי כולם, הלי בעלים הולכו מנה.

(ה) אולם (לבל שבר הקדש).